

denne Dagsorden tror jeg, at man ikke kan undlade at tage Hensyn til den Betænkning, der blev afgivet af Folkethinget den 4de Februar samme Aar, og som jeg her har; thi der var ikke foregaaet det Mindste i den Mellemtid, som kunde afkræfte, hvad der den Gang blev udtalt fra Udvalgets Side og fandt Gienklang ved Thingets Afstemning. Det er de samme to Punkter, som Hovedvægten er lagt paa i Udvalgets Betænkning, og der lyder det saaledes, at man vil „bestemt fraraade enhver Foranstaltning, der tilsigter en permanent Befæstning af Kjøbenhavn“. Dette er det ene Punkt, og det andet, at man „i intet Tilfælde vil gaa ind paa Sjællands fuldstændige Blottelse“. Nu skal jeg tillade mig at spørge, om det, her er Tale om, ikke er en „Foranstaltning, der tilsigter en permanent Befæstning af Kjøbenhavn“, og jeg skal gaa videre, det er en Foranstaltning, som leder konsekvent til „nye faste Bærter“. Jeg tror ikke, at man skal paavise noget Sted en Beslutning af Folkethinget eller en Udvalgsbetænkning herfra eller Sigtende, hvoraf man kan slutte, at Meningen har været, at man paa Finantsloven, altsaa uden Dækning af en Skat paa Indtægt og Formue, kunde bevilge til saadanne Diemed. Derimod er det meget muligt, at der fra et enkelt Medlem er faldet saadanne Udtalelser, det er ogsaa muligt, at der kan findes en Betænkning i denne Henseende fra Landsthinget, det skal jeg ikke tale om, jeg taler kun her om Folkethingets Standpunkt. — Jeg tror, jeg kan undgaa at svare det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), der ogsaa henvendte et Par Ord til mig, da det, jeg vilde udtale i den Henseende, allerede er fremkommet fra min ærede Nabo her til Høre (Bojzen). Jeg skal kun udtale min Forundring over, at Punktet om Spforterne kunde blive ophøjet til et „konstitutionelt Punkt“ i Aar, hvad det ikke blev i Fjor; det er rigtignok blevet et Aar ældre, det har faaet mere Anciennitet, og det har derfor maaske mere Haab om at kunne avancere.

**Berg:** Jeg har blot et Par Bemærkning: at gjøre til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojzen). Han vilde indbegaa mig navnlig med Hensyn til to Punkter; det første var det, at de Forslag, som jeg har nævnt her ligge for til Forhandling, efter hans Formening ikke vedrørte vor tidligere Forsvarsplan, og saa for det Andet navnlig, at Beløbet selv ikke var

for højt til, uanset Udgifterne til Foranstaltninger efter Forsvarsplanen, at kunne bevilges paa § 26. Jeg skal tillade mig at henvisse det ærede Medlem til Betænkningerne over Forslag til overordentlige Foranstaltninger, der findes i Rigsdagstidenden for Samlingen 1874—75 Tillæg B. Sp. 1028 ff. Vi have der i denne Betænkning udtalt os om Søminevæsenet i et noget længere Stykke, af hvilket jeg maaske maa oplæse et Par Sætninger. Vi udtale der: „Det er vor Anskuelse, at navnlig smaa Stater, der i Udviklingen af den tekniske Dygtighed maa søge en Modvægt mod Savnet af større materielle Hjælpebidler, fortrinsvis ere anviste at benytte Minevæsenet som et Vaaben, der ved en udvidet Anvendelse er vel egnet til at gjøre vore Kyster frygtede, og saaledes væsentlig bidrage til at forebygge et Angreb.“ Saa fortsættes der: „Flertallet har derefter troet at burde foreslaa Bevillingen til Søminemateriel betydelig forøget“ o. s. v., og vi foresloge da den Gang 1,800,000 Kr. til Søminemateriel ind under Forsvarsplanen. Aaret efter henholde vi os til denne Betænkning og foreslaa Beløbet forhøjet med 200,000 Kr. Det ene Aar foresloge vi bevilget deraf 250,000 Kr., og det andet Aar tilbyde vi igjen gjentagende det samme Beløb, men paa Betingelse af, at det gaar ind under en ekstraordinær Indtægt, vi skulle hente fra en Formue- og Indkomstskat. Jeg skulde mene, at dette i alt Talb er eet Bevis for, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojzen) og jeg i disse Aaringer vare enige om, at Udviklingen af vort Søminevæsen hørte ind under de ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger. Aaret efter, nemlig i Fjor, havde vi den samme Sag for, og vi sagde da derom i Betænkningen, hvor der dog ikke forlanges nær saa Meget, ikke  $\frac{1}{3}$  af, hvad de Herrer nu foreslaa, at alt til Torpedovæsenet Henhørende, at denne Forhøielse — det bemærke vi udtryffeligt — af den ordinære Bevilling til Søminevæsenet af 180,000 Kr., betragte vi som henhørende under de overordentlige Foranstaltninger til vort Forsvarsvæsens Fremme, som tidligere vare henvisse til Behandling i Forbindelse med de ovenfor nævnte Forslag til Forsvarsvæsenets overordentlige Udvikling, og at de altsaa indgaa under Betingelse, hvilket nærmere udvikles i vor Betænkning, af en Formue- og Indkomstskat. Jeg haaber paa denne Maade at have bevist, at vi i alle de Aar, vi have arbejdet sammen paa Loven om overordentlige Bevillinger om Forsvarsvæsenet,